

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

ФАКУЛЬТЕТ ЖУРНАЛІСТИКИ

Кафедра соціальних комунікацій та інформаційної діяльності

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА БАКАЛАВРА

на тему «Інформаційно-комунікаційні аспекти організації діяльності закладу
вищої освіти»

Виконала студентка 5 курсу
групи 6.0299-3
спеціальності 029 Інформаційна, бібліотечна
та архівна справа
ОП «Інформаційно-комунікаційна справа»
Сокол А. Д.
Керівник – доцент, канд. філол. наук
Іванюха Т. В.
Рецензент – доцент, канд. наук із соц. ком.
Микитів Г. В.

Запоріжжя – 2023

ЗМІСТ

Завдання.....	3
Реферат.....	5
Вступ.....	7
Розділ 1. Теоретичні основи вивчення інформаційно-комунікаційної діяльності освітнього закладу.....	10
1.1 Поняття «інформаційно-комунікаційне забезпечення» та його роль у роботі закладу вищої освіти.....	10
1.2 Особливості застосування інформаційно-комунікаційних технологій у діяльності та управлінні ЗВО.....	18
Розділ 2. Порівняльна характеристика інформаційно-комунікаційної стратегії вищих навчальних закладів на прикладі ЗНУ та ДДУВС.....	24
2.1 Особливості побудови інформаційно-комунікаційної структури ЗНУ та ДДУВС: порівняльний аспект.....	26
2.2 Сайт ЗВО як складова інтегрованого інформаційно-комунікаційного простору університету.....	33
2.3 Проблеми та перспективи застосування інформаційно-комунікаційних технологій у роботі закладів вищої освіти.....	41
Висновки.....	46
Список використаних джерел.....	49
Лист академічної доброчесності.....	54
Summary.....	55

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

Факультет журналістики

Кафедра соціальних комунікацій та інформаційної діяльності

Рівень вищої освіти бакалаврський

Спеціальність 029 Інформаційна, бібліотечна та архівна справа

ОПП Інформаційно-комунікаційна справа

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри

Березенко В.В.

«__» _____ 2023 року

**З А В Д А Н Н Я
НА ДИПЛОМНУ РОБОТУ СТУДЕНТУ**

Сокол Анастасії Дмитрівні

1. Тема роботи (проєкту) «Інформаційно-комунікаційні аспекти організації діяльності закладу вищої освіти»
2. Керівник роботи (проєкту) Іванюха Тетяна Валеріївна, к.філол.н., доцент,
затверджені наказом ЗНУ від «30» грудня 2022 року № 1904-с.
2. Строк подання студентом роботи 15 травня 2023 року.
3. Вихідні дані до роботи: праці вітчизняних та зарубіжних медіадослідників В. Березенко, В. Гриценко, О. Ляшенко, К. Редьки, І. Седікової, В. Сергієнко, О. Співаковського, Ю. Столярова, Г. Швачич та ін.
4. Зміст розрахунково-пояснювальної записки (перелік питань, які потрібно розробити) 1) розглянути поняття «інформаційно-комунікаційне забезпечення»; 2) зазначити основні особливості застосування інформаційно-комунікаційних технологій; 3) проаналізувати особливості побудови ІКТ структури ЗНУ та ДДУВС; 4) вивчити стан дослідження теми у науковій рецепції; 5) проаналізувати сайт ЗВО як складову простору університету; 6) визначити проблеми та перспективи застосування ІКТ у роботі університету .
5. Перелік графічного матеріалу (з точним зазначенням обов'язкових креслень) –7 рисунків.

6. Консультанти розділів роботи (проєкту):

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Підпис, дата	
		завдання видав	завдання прийняв
Перший розділ	Іванюха Т.В., доцент	02.10.2022	02.10.2022
Другий розділ	Іванюха Т.В., доцент	12.12.2022	12.12.2022
Вступ, висновки	Іванюха Т.В., доцент	03.03.2023	03.03.2023

7. Дата видачі завдання 02.10.22 р.**КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН**

№ з/п	Назва етапів роботи	Строк виконання	Примітка
1.	Пошук наукових джерел з теми дослідження, їх вивчення та аналіз; укладання бібліографії	Жовтень 2022 р.	Виконано
2.	Збір матеріалів для аналізу	Листопад-грудень 2022 р.	Виконано
3.	Підготовка Розділу 1	Січень 2023 р.	Виконано
4.	Написання Розділу 2	Березень 2023 р.	Виконано
5.	Формулювання вступу, висновків, оформлення роботи	Квітень 2023 р.	Виконано
6.	Одержання відгуку та рецензії, проходження нормо контролю	Травень 2023 р.	Виконано
7.	Захист роботи	Травень 2023 р.	Виконано

Студент

_____ **А.Д. Сокол**
 (підпис) (ініціали та прізвище)

Керівник роботи

_____ **Т.В. Іванюха**
 (підпис) (ініціали та прізвище)

Нормоконтроль пройдено

Нормоконтролер _____ **Т.В. Іванюха**

РЕФЕРАТ

Кваліфікаційна робота бакалавра «Інформаційно-комунікаційні аспекти організації діяльності закладу вищої освіти» – основний текст – 48 сторінок. Для виконання дипломної роботи опрацьовано 45 джерел.

Об’єкт дослідження – основні складові інформаційно-комунікаційного забезпечення та інформаційно-комунікаційної структури ЗНУ та ДДУВС.

Предмет дослідження – особливості застосування інформаційно-комунікаційних технологій у діяльності та управлінні вищезазначеними ЗВО.

Метою роботи є виявлення ролі та окреслення основних аспектів інформаційно-комунікаційної діяльності закладу вищої освіти.

Методи дослідження: пошук та обробка теоретичних джерел із проблеми дослідження, аналіз побудови інформаційно-комунікаційної структури університету, узагальнення та синтез наукових знань про інформаційно-комунікаційне забезпечення закладу вищої освіти та управління освітнім закладом, контент-аналіз наповнення сайтів ЗВО, порівняльний метод.

Для реалізації поставленої мети потрібно виконати наступні **завдання:**

- 1) розглянути поняття «інформаційно-комунікаційного забезпечення» та визначити його роль у роботі закладу вищої освіти;
- 2) окреслити особливості застосування інформаційно-комунікаційних технологій у діяльності та управлінні ЗВО;
- 3) проаналізувати особливості побудови інформаційно-комунікаційної структури ЗНУ та ДДУВС;
- 4) дослідити особливості сайту ЗВО як складової інтегрованого інформаційно-комунікаційного простору університету;
- 5) вказати на проблеми та окреслити перспективи застосування інформаційно-комунікаційних технологій у роботі закладів вищої освіти.

Методологічну і теоретичну основу дослідження склали праці сучасних вчених, присвячені вивченню таких понять, як інформаційно-

комунікаційні технології, інформаційно-комунікаційне забезпечення, а також питань впровадження інформаційних технологій у систему роботи та управління ЗВО, зокрема: В. Березенко, В. Гриценко, О. Ляшенко, К. Редьки, І. Седікової, В. Сергієнко, О. Співаковського, Ю. Столярова, Г. Швачич та ін.

Наукова новизна роботи у тому, що нами була здійснена спроба комплексного розкриття значення інформаційно-комунікаційних технологій у діяльності та управлінні закладом вищої освіти.

Сфера застосування: результати дослідження можна використовувати в управлінській діяльності закладу вищої освіти, зокрема, задля оптимізації роботи ЗВО за допомогою застосування інформаційно-комунікаційних технологій.

**ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ,
ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ,
ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНА СТРУКТУРА, ЗАКЛАД ВИЩОЇ
ОСВІТИ, ВЕБ-САЙТ.**

ВСТУП

Сучасний світ став інформаційним завдяки широкому застосуванню засобів інформаційно-комунікаційних технологій, які доволі швидко набули статусу обов'язкових атрибутів професійної діяльності значної частини суспільства. Тенденції розвитку сучасного суспільства, його тотальна інформатизація мотивують до розширення напрямів використання інформаційних технологій і в освітній сфері.

Керівник ЗВО сьогодні має вмінати аналізувати діяльність освітньої організації, її престижність, виявляти найбільш значущі проблеми та знаходити ефективні шляхи їх вирішення; будувати організаційну структуру управління, планувати та організовувати контроль, здійснювати інформаційно-аналітичну діяльність із використанням сучасних технологій. Отже, у контексті інноваційного розвитку закладу вищої освіти важливу роль відіграє ефективне використання інформаційно-комунікаційних технологій в управлінні університетом, а процес інформатизації є одним із найперспективніших напрямів розвитку освіти на сучасному етапі.

Таким чином, сказане вище і зумовлює **актуальність** вибору теми бакалаврської роботи: «Інформаційно-комунікаційні аспекти організації діяльності закладу вищої освіти».

Метою роботи є виявлення ролі та окреслення основних аспектів інформаційно-комунікаційної діяльності закладу вищої освіти.

Відповідно до мети, перед нами постають наступні **завдання**:

- 1) розглянути поняття «інформаційно-комунікаційного забезпечення» та визначити його роль у роботі закладу вищої освіти;
- 2) окреслити особливості застосування інформаційно-комунікаційних технологій у діяльності та управлінні ЗВО;
- 3) проаналізувати особливості побудови інформаційно-комунікаційної структури ЗНУ та ДДУВС;

4) дослідити особливості сайту ЗВО як складової інтегрованого інформаційно-комунікаційного простору університету;

5) вказати на проблеми та окреслити перспективи застосування інформаційно-комунікаційних технологій у роботі закладів вищої освіти.

Об'єкт дослідження – основні складові інформаційно-комунікаційного забезпечення та інформаційно-комунікаційної структури ЗНУ та ДДУВС.

Предмет дослідження – особливості застосування інформаційно-комунікаційних технологій у діяльності та управлінні вищезазначеними ЗВО.

Задля вирішення поставленої мети та завдань дослідження, були застосовані наступні **методи**: пошук та обробка теоретичних джерел із проблеми дослідження, аналіз побудови інформаційно-комунікаційної структури університету, узагальнення та синтез наукових знань про інформаційно-комунікаційне забезпечення закладу вищої освіти та управління освітнім закладом, контент-аналіз наповнення сайтів ЗВО, порівняльний метод.

Методологічну і теоретичну основу дослідження складають праці сучасних вчених, присвячені вивченню таких понять, як інформаційно-комунікаційні технології, інформаційно-комунікаційне забезпечення, а також питань впровадження інформаційних технологій у систему роботи та управління ЗВО, зокрема: В. Березенко, В. Гриценко, О. Ляшенко, К. Редьки, І. Седікової, В. Сергієнко, О. Співаковського, Ю. Столярова, Г. Швачич та ін.

Наукова новизна роботи полягає у тому, що нами була здійснена спроба комплексного розкриття значення інформаційно-комунікаційних технологій у діяльності та управлінні закладом вищої освіти.

Теоретичне значення дослідження: у роботі узагальнено такі поняття як «інформація», «комунікації», «інформаційно-комунікаційне забезпечення», а також окреслено особливості застосування інформаційно-комунікаційних технологій у діяльності та управлінні ЗВО.

Практичне значення дослідження пов'язане із можливістю застосування його результатів в управлінській діяльності закладу вищої

освіти, зокрема, задля оптимізації роботи ЗВО за допомогою застосування інформаційно-комунікаційних технологій. Матеріали дослідження можуть бути використані під час подальших наукових розробок, викладання навчальних курсів, пов'язаних з публічними комунікаціями, просуванням освітніх послуг, при написанні курсових та дипломних робіт студентами факультету журналістики, а також комунікаційній діяльності в освітній галузі.

Структура бакалаврської роботи. Робота складається зі вступу, двох розділів із підрозділами, висновків та списку використаних джерел (45 найменувань). Загальний обсяг бакалаврської роботи – 55 сторінок.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ВИВЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОСВІТНЬОГО ЗАКЛАДУ

1.1 Поняття «інформаційно-комунікаційне забезпечення» та його роль у роботі закладу вищої освіти

На сьогоднішній день для закладу вищої освіти (ЗВО) характерним є зростання значущості інтегрованого інформаційно-комунікаційного простору, котрий сприяє об'єднанню інформації, інтелектуальних ресурсів, інформаційних технологій та комунікаційної інфраструктури. Зазначимо, що усі сучасні комунікації та інформаційні процеси у ЗВО відбуваються саме завдяки інформаційно-комунікаційному забезпеченню, котре визначає ефективність роботи університету на всіх рівнях [18, с. 98].

Для комплексного розуміння поняття «інформаційно-комунікаційне забезпечення» проаналізуємо для початку що таке «інформація» та «комунікації».

Поняття «інформація» походить від латинського слова «informati» та означає «роз'яснення, викладення» [4, с. 108]. У тлумачному словнику під інформацією розуміють дані про оточуючий світ (об'єкти, явища, події, процеси), які зменшують ступінь невизначеності, неповноти знань [2, с. 224].

В англійському бізнес-словнику інформацію визначають у якості фактів, точних даних, що організовані у певному порядку задля досягнення конкретної мети, та подані у контексті, який пояснює їх значення [43].

М. Троянська термін «інформація» розглядає у трьох форматах:

- 1) у якості сукупності знань, що активно впливають на об'єкти управління задля їх оптимізації;
- 2) у якості набору вузькоспеціалізованої сукупності даних, що отримуються у процесі життєдіяльності та суспільного розвитку;

3) у якості необхідного резерву та соціального ресурсу, такого як трудовий ресурс, енергетичний ресурс та матеріальний ресурс [30, с. 35].

У навчальному посібнику «Сучасні інформаційно-комунікаційні технології» ми знаходимо таке визначення «інформації»: «нові відомості, що прийняті, зрозумілі та оцінені користувачем, як корисні; нові знання, котрі отримує суб'єкт у результаті сприйняття та переробки деяких відомостей» [36, с. 6].

О. Седікова інформацію тлумачить як:

– відомості, що передаються людьми усним, письмовим або іншим способом;

– загальнонаукове поняття, яке включає в себе обмін відомостями між людьми, людиною та машиною, машиною та машиною; обмін сигналами у тваринному і рослинному світі; передачу ознак від клітини до клітини, від організму до організму [26, с. 209].

В. Синеокий визначає інформацію як відомості про людей, предмети, явища та процеси, незалежно від форми їх подання, що передані усним, письмовим або ж іншим способом [27]. Б. Кормич, у свою чергу, говорить, що інформація – це відомості, котрі організовані, документовані, передачі або оголошені таким чином, що можуть бути сприйняті іншою людиною [14].

У Законі України «Про інформацію» дане поняття трактується як будь-які відомості чи/або дані, що можуть бути збережені на матеріальних носіях або відображені в електронному вигляді [10].

Таким чином, інформація – це доволі специфічний нематеріальний об'єкт, котрий має свої характерні властивості. С. Водорезова називає такі особливості інформації:

- системність;
- селективність;
- субстанціональна несамостійність;
- невичерпність;

- здатність до розповсюдження;
- здатність до трансформації [4, с. 110].

Для того, щоб отримувати необхідну інформацію у будь-якому місці та у повному об'ємі потрібні нові технології, інфраструктура, грамотне економічне регулювання тощо. Для вирішення цих завдань у контексті діяльності та управління ЗВО передбачено кілька основних напрямків роботи: зниження технічних обмежень та зняття порогів доступу до інформації, а також тотальна інформатизація та комп'ютеризація сучасної системи вищої освіти.

Термін «комунікація» вперше з'явився у науковій літературі на початку ХХ ст. у роботі американського соціолога Ч. Кулі «Соціальний процес», та визначався там як «механізм, засобом якого забезпечується існування та розвиток людських відносин» [45]. У загальному комунікацію (від лат. «communicatio» – повідомлення, передача та від «communicare» – робити загальним, пов'язувати, повідомляти, передавати) визначають як необхідний елемент людської взаємодії, у ході якої здійснюється передача інформації, почуттів, оцінок, значень, смислів, цінностей тощо [9].

Без комунікації виявляється неможливим конституювання соціальних спільнот, соціальних систем, інститутів, організацій тощо, існування соціальності, соціуму як такого. Комунікація пронизує усі сторони суспільного життя, соціальних груп та окремих індивідів. Будь-яке дослідження соціального життя зачіпає ті чи інші її форми.

На сьогодні існує величезна кількість визначень поняття «комунікація». Так, у словнику «Сучасні західні соціальні науки» ми можемо знайти таке тлумачення поняття комунікації:

- 1) засоби зв'язку будь-яких об'єктів матеріального і духовного світу;
- 2) спілкування, передача інформації від людини до людини;
- 3) спілкування та обмін інформацією у суспільстві [44, с. 40].

У «Сучасному словнику іншомовних слів» дане поняття визначається як:

- шлях повідомлення (тобто повітряна, водна і т.п. комунікація);
- форма зв'язку (телебачення, радіо, інтернет тощо);
- акт спілкування, зв'язок між двома та більше індивідами, основа для взаєморозуміння;
- процес повідомлення інформації за допомогою технічних пристроїв (радіо, телебачення, комп'ютерна техніка тощо) [13, с. 25].

В «Енциклопедичному соціологічному словнику» зазначено, що комунікація – це передача інформації від однієї системи до іншої за допомогою засобів спеціальних матеріальних носіїв, сигналів [13, с. 26].

У сучасному суспільстві комунікація здійснюється між індивідами, групами, організаціями, державами, культурами за допомогою знакових систем (мов). Між людьми комунікація відбувається у формі спілкування як обмін цілісними знаковими утвореннями (повідомленнями), у яких відображені знання, думки, ідеї, ціннісні відношення, емоційні стани, програми діяльності комунікантів. Зміст і форми комунікації відображають суспільні відносини та історичний досвід людей. Комунікація – це необхідна передумова функціонування і розвитку усіх соціальних систем, так як саме вона забезпечує зв'язок між людьми, дозволяє накопичувати і передавати соціальний досвід, забезпечує поділ праці та організацію спільної діяльності, управління, трансляцію культури [32, с. 3].

Тож виходячи із представлених визначень, можна сказати, що комунікація є явищем, котре існує у кожному суспільстві, у будь-якій організації чи установі, та забезпечує взаємодію його суб'єктів.

Тож розглянувши поняття «інформація» та «комунікація», проаналізуємо термін «інформаційно-комунікаційне забезпечення». У загальному, під інформаційно-комунікаційним забезпеченням (ІКЗ) у науковій літературі ми розуміємо забезпечення громадян фактичними даними про суспільно значущі явища та процеси, створення автоматизованих систем, що акумулюють різноманітну інформацію, або ж використання інформації для конкретної професійної або іншої діяльності. У будь-якому

випадку, інформаційне забезпечення сприяє оптимізації управлінських рішень та доведення їх змісту до широкого загалу.

В «Економічній енциклопедії» інформаційно-комунікаційне забезпечення представлено як сукупність інформаційних ресурсів (банків даних), засобів, методів та технологій збору, обробки, накопичення та розповсюдження інформації [9, с. 301].

На думку О. Співаковського, М. Винника та Ю. Тарасіч інформаційно-комунікаційне забезпечення вищих навчальних закладів передбачає створення інфраструктури та запровадження технологічних засобів, які забезпечують максимальний рівень доступності та ефективності процесу навчання, досліджень та адміністрування [31, с. 100].

Основними складовими ІКЗ вищих навчальних закладів є:

1. Комп'ютерні класи та лабораторії: студентам та викладачам надаються можливості доступу до сучасних комп'ютерних технологій та програмного забезпечення.

2. Інтернет-підключення: вищі навчальні заклади повинні забезпечувати швидке та стабільне підключення до мережі Інтернет для навчання, досліджень та адміністрування.

3. Електронні бібліотеки та бази даних: студентам та викладачам необхідний доступ до сучасних електронних бібліотек та баз даних, що дозволяє швидше та ефективніше здійснювати наукові дослідження та отримувати актуальну інформацію.

4. Відео-та аудіоконференції: запровадження технології відео-та аудіоконференцій дозволяє викладачам та студентам здійснювати участь у навчальному процесі знаходячись на різних локаціях.

5. Електронні щоденники та платформи для навчання: використання сучасних систем інформаційного навчання та платформ дозволяє викладачам та студентам ефективно взаємодіяти, давати зворотний зв'язок один одному та проходити курси навчання віддалено.

6. Захист інформації: забезпечення безпечного збереження, передачі та обробки інформації у вищих навчальних закладах є однією з головних складових ІКЗ. Для цього проводяться заходи з контролю й обмеження доступу до конфіденційної інформації, а також використовуються різні методи захисту даних [5, с. 47].

Тож, можна зробити висновок, що інформаційно-комунікаційне забезпечення у роботі та управлінні закладом вищої освіти неможливе без застосування комп'ютерних технологій та програмних продуктів, які обробляють, систематизують та аналізують величезні потоки інформації, організовують повноцінні пошукові процеси та надають доступ до інформаційних ресурсів.

Таким чином, технологія інформаційно-комунікаційного забезпечення діяльності закладу вищої освіти включає в себе:

- визначення сфер управління, у яких використовуватимуться нові інформаційно-комунікаційні технології;
- переробку та структурування інформації по інформаційних блоках, масивах;
- встановлення зв'язків між потоками інформації та траєкторій їх руху;
- формування необхідного програмного забезпечення та технічної бази в освітній установі [8, с. 27].

Під технічним забезпеченням ЗВО розуміють комплекс технічних засобів, що призначені для роботи в інформаційній системі. Цей комплекс зазвичай складається із:

- комп'ютерів;
- різноманітних пристроїв та засобів для зберігання та передачі інформації;
- оргтехніки;
- програмного забезпечення [8, с. 27].

Програмне забезпечення – це сукупність усіх програм, що зберігаються на пристроях довгострокової пам'яті комп'ютера. Програмне забезпечення поділяється на системне програмне забезпечення, прикладне програмне забезпечення та інструментарій [11]. При формуванні програмного забезпечення для інформаційних систем, необхідно до нього включити системне програмне забезпечення: операційні системи, антивірусні програми, архіватори тощо. Системне програмне забезпечення необхідне для нормальної роботи персонального комп'ютера. Але основне ядро програмного забезпечення інформаційних систем становлять все ж прикладні програми.

Інформаційно-комунікаційне забезпечення у роботі закладів вищої освіти дозволить створити кваліфікований адміністративний та управлінський апарат та перевести організаційний потенціал ЗВО на абсолютно новий рівень [23, с. 266].

Належне інформаційно-комунікаційне забезпечення у роботі закладу вищої освіти зображено на рисунку 1.1, воно дозволить підвищити престижність ЗВО як із боку потенційних роботодавців для випускників вишу, так і з боку батьків, студентів та абітурієнтів; покращити рівень дисципліни серед студентів, викладачів та управлінського апарату, здійснювати контроль прийнятих рішень, підвищити успішність та рівень отриманих знань серед студентів, а також раціоналізувати організаційну структуру освітнього закладу (встановлення взаємозв'язків між окремими підрозділами ЗВО, розподіл між ними чітких обов'язків, прав та відповідальності) [6, с. 37].

Окрім того, назвемо основні принципи використання інформаційно-комунікаційного забезпечення у роботі закладу вищої освіти:

- принцип відповідальності перед майбутнім: діяльність будь-якого ЗВО повинна бути орієнтована на потреби майбутніх поколінь та спрямована на розвиток держави;
- принцип єдності цілей;

- принцип комплексності: усі прийняті рішення мають носити системний та комплексний характер;
- принцип екологічної свідомості та екологізації усіх сфер діяльності;
- принцип рівності: усі напрямки інформатизації діяльності закладу вищої освіти повинні бути однаково значущі;
- принцип партнерства: усі зацікавлені сторони рівною мірою повинні мати можливість реалізувати свої інтереси;
- принцип відкритості та поінформованості: вільний обмін різними типами даних, у тому числі, й звітність про діяльність усіх напрямків роботи ЗВО [17, с. 284].

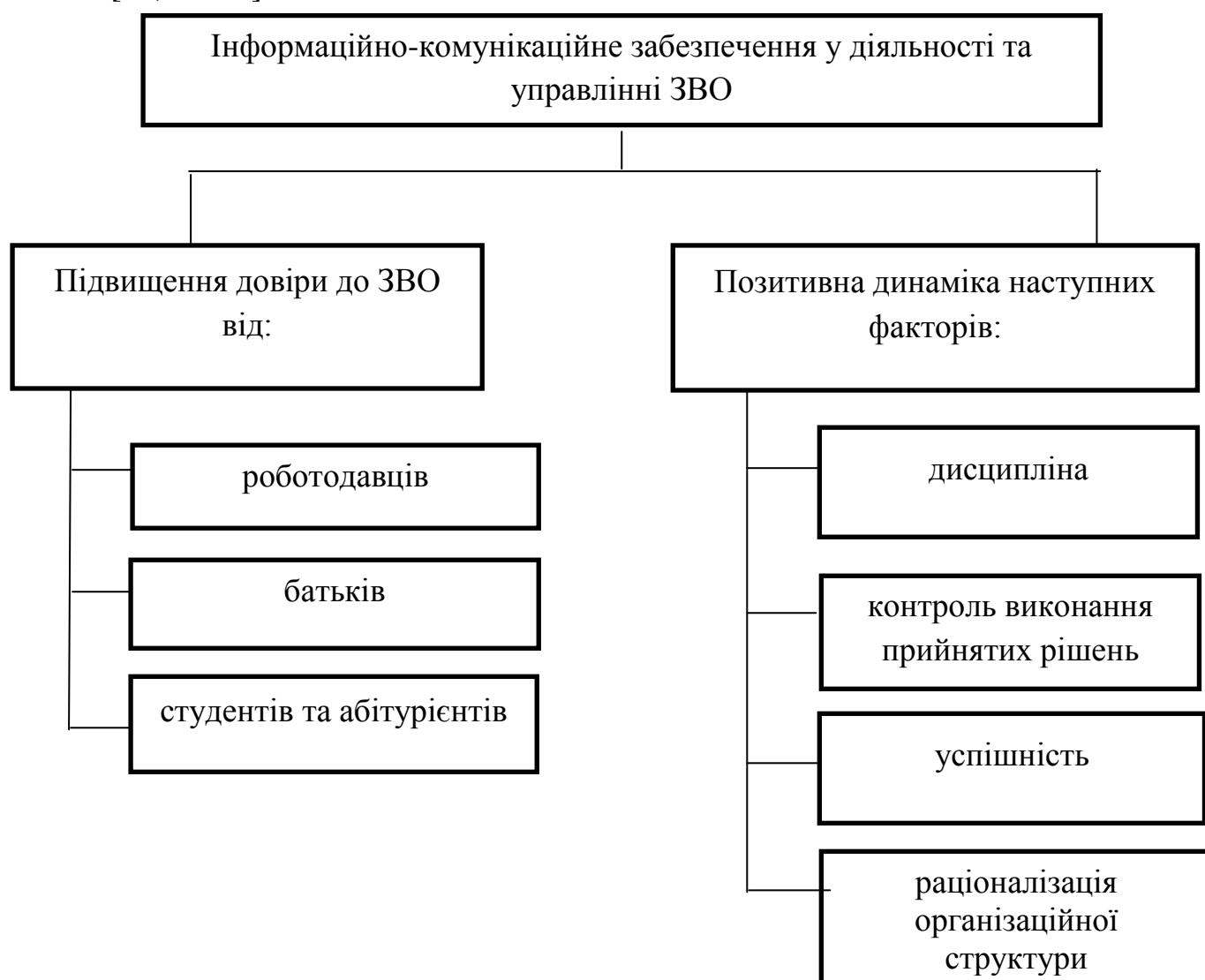

Рис. 1.1. – Переваги від застосування інформаційно-комунікаційного забезпечення у діяльності та управлінні закладом вищої освіти [3; 5; 12]

Таким чином, інформаційно-комунікаційне забезпечення у діяльності та управлінні закладом вищої освіти – це створення інфраструктури та запровадження технологічних засобів, які забезпечують максимальний рівень доступності та ефективності процесу навчання, досліджень та адміністрування. ІКЗ у роботі та управлінні ЗВО неможливе без застосування сучасного комп'ютерного обладнання, пристроїв та засобів для зберігання, обробки та передачі інформації, а також новітнього програмного забезпечення.

Належне інформаційно-комп'ютерне забезпечення у роботі ЗВО дозволить підвищити довіру до університету з боку потенційних роботодавців, батьків, студентів та абітурієнтів, налагодити дисципліну, контролювати виконання прийнятих рішень, підвищити рівень успішності, а також раціоналізувати організаційну структуру закладу вищої освіти.

1.2 Особливості застосування інформаційно-комунікаційних технологій у діяльності та управлінні ЗВО

Застосування інформаційно-комунікаційних технологій у діяльності та управлінні ЗВО у сучасних умовах розвитку ринку освітніх послуг є великим потенціалом в управлінні закладом вищої освіти і може стати основною його конкурентною перевагою. На основі процесів, що відбуваються у роботі та діяльності ЗВО, вчені пропонують модель застосування інформаційно-комунікаційних технологій в управлінні закладом вищої освіти (рис. 1.2). Ця модель відображає вплив інформаційно-комунікаційних технологій на процеси управління закладом вищої освіти.

Ресурсами, що необхідні для реалізації освітнього процесу є професорсько-викладацький склад, матеріально-технічна база (МТБ), програмне забезпечення, інформаційне забезпечення, фінансове забезпечення [12, с. 69].

На основні, управлінські та підтримувальні процеси життєвого циклу університету впливає інформатизація. Причому інформатизація у деяких випадках може бути автоматизацією діяльності, а в деяких – застосуванням інформаційно-комунікаційних технологій. До основних напрямів управлінської діяльності закладу вищої освіти належить інформатизація управлінських процесів, яка передбачає автоматизацію процесів цілепокладання, застосування різних експертних систем, що аналізують велику кількість інформації, з метою відстеження прихованих тенденцій, негативних та позитивних зрушень у діяльності та показниках роботи ЗВО.

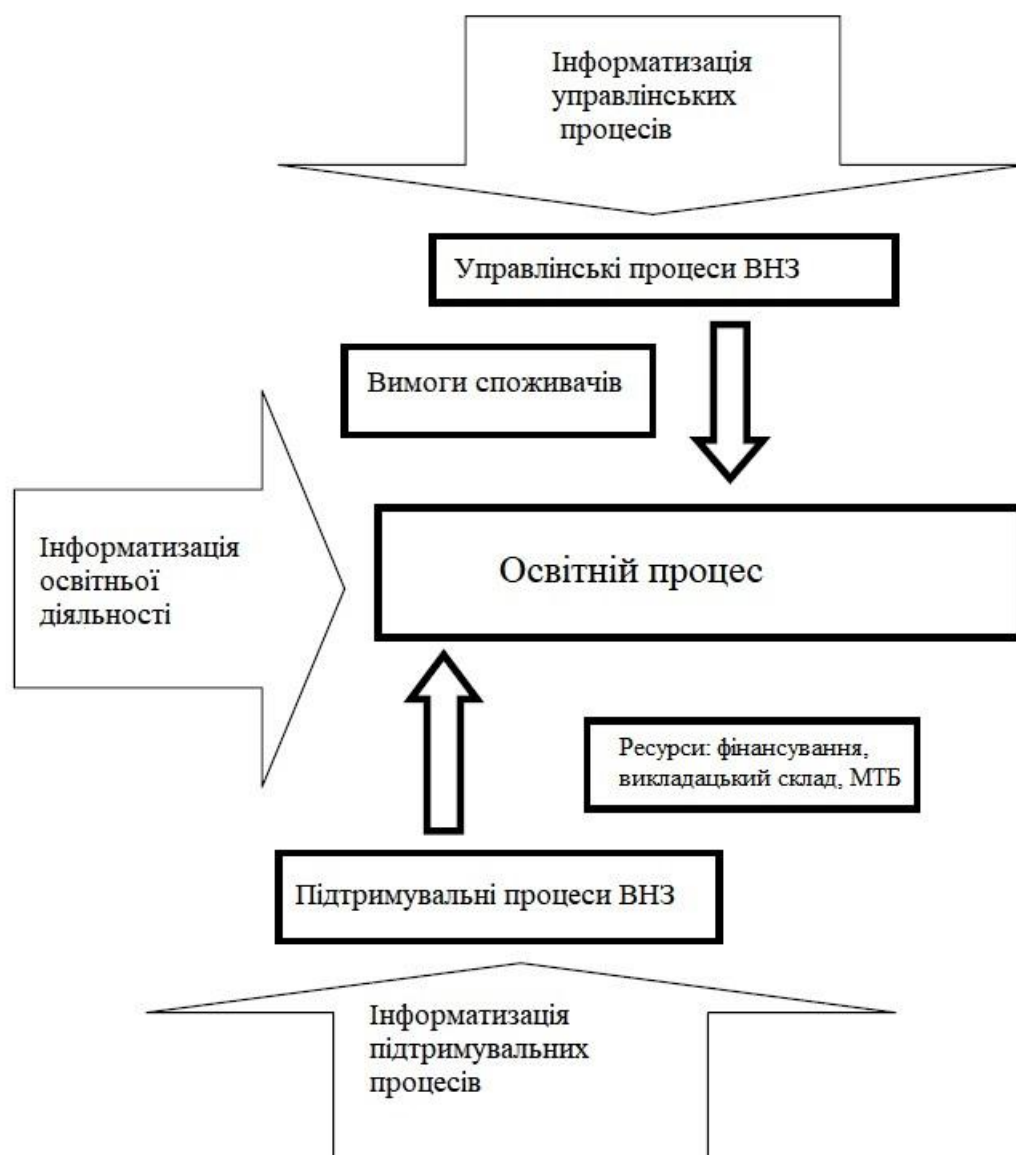

Рис. 1.2. – Модель застосування інформаційно-комунікаційних технологій у діяльності та управлінні ЗВО [12, с. 72]

На етапі застосування інформаційно-комунікаційних технологій в управлінських процесах закладу вищої освіти обов'язково повинні бути присутні засоби моніторингу, які необхідно аналізувати та інтерпретувати, причому якщо ЗВО досить великий, то під час аналізу подібних даних вручну можуть виникати складнощі з їх надмірністю та оптимальністю використання робочого часу керуючого персоналу. При автоматизації цієї діяльності рутинні етапи обробки даних автоматизуються, а керівництву надаються об'єктивні готові узагальнені результати прийняття адміністративних рішень [21, с. 24].

До цього напрямку належить також і застосування електронного документообігу в університеті, що допоможе автоматизувати діяльність всіх основних підрозділів ЗВО, зокрема й адміністративних. Метою інформатизації управлінської діяльності є підвищення якості ухвалених управлінських рішень, а значить і підвищення ефективності діяльності на основі автоматизованого аналізу всіх показників структурних підрозділів вишу [22, с. 40].

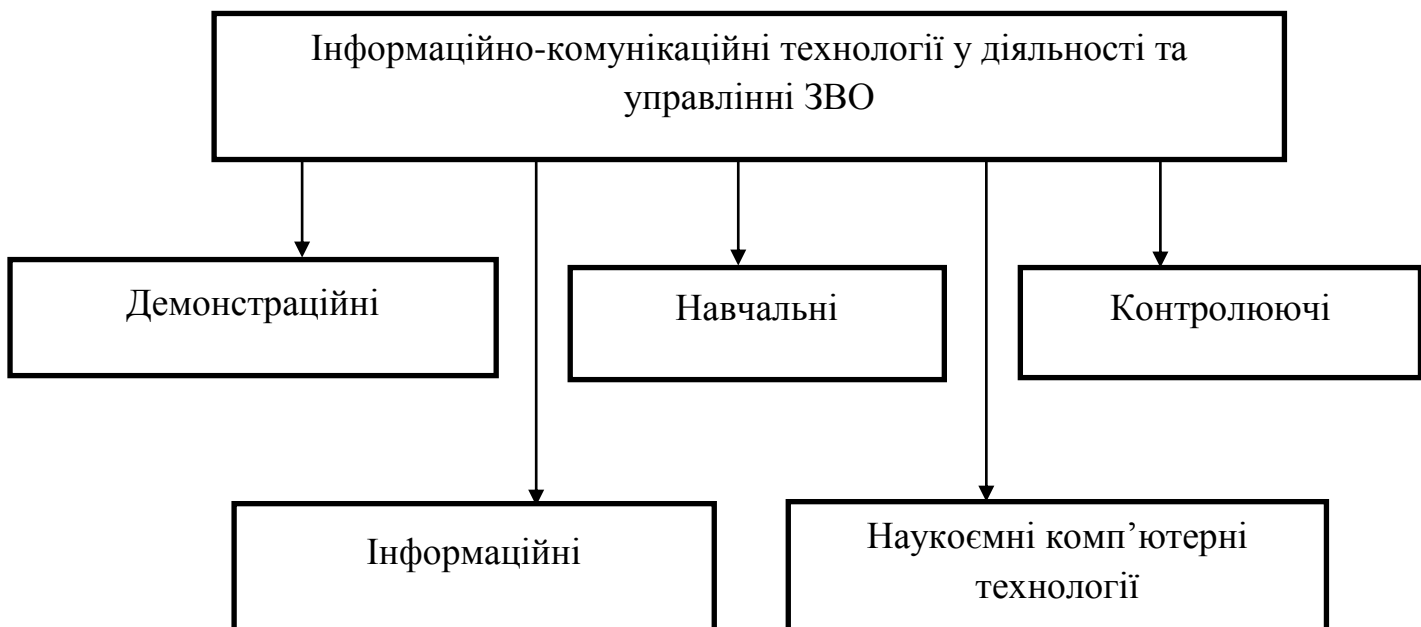

Рис. 1.3. – Застосування інформаційно-комп'ютерних технологій у діяльності та управлінні закладом вищої освіти [21; 22]

Наступним напрямком інформатизації є автоматизація основних етапів життєвого циклу надання освітніх послуг вищим навчальним закладом. Тут також можливе використання кількох видів діяльності у межах інформатизації – автоматизація діяльності основних структурних підрозділів за допомогою системи електронного документообігу та застосування інформаційно-комунікаційних технологій у рамках процесів освітньої діяльності.

Останнім напрямом застосування ІКТ у роботі ЗВО є інформатизація підтримувальних процесів. До таких процесів належить, наприклад, управління персоналом, управління закупівлями, управління інфраструктурою та виробничим середовищем, інформаційно-бібліотечне забезпечення, формування позитивного іміджу університету та редакційно-видавнича діяльність [25, с. 129]. Ці процеси є доволі специфічними і певною мірою самодостатніми. Без них повноцінне функціонування вищого навчального закладу є просто неможливим.

Таким чином, комплексне застосування ІКТ у роботі університету можна розглядати у таких взаємопов'язаних аспектах: застосування інформаційних технологій в освітніх процесах, у науковій та управлінській діяльності, а також задля підвищення рівня престижності та довіри до навчального закладу (рис. 1.3) [21].

Слід звернути увагу також і на те, що всі зазначені напрямки інформатизації повинні діяти у межах єдиного інформаційно-комунікаційного середовища ЗВО, що дозволяє досягти оптимального вирішення проблем у межах інформатизації, застосовувати єдині технологічні рішення та загалом істотно підвищити результативність застосування інформаційно-комунікаційних технологій у діяльності та управлінні закладом вищої освіти [28].

За допомогою зазначеної моделі можна сформулювати стратегію інформатизації ЗВО, оптимізувати роботу структурних підрозділів, визначити потенційні можливості впровадження інформаційно-

комунікаційних технологій та покращити ефективність діяльності ЗВО загалом, що слугуватиме основою для підвищення конкурентоспроможності університету на ринку освітніх послуг.

Таким чином, інформаційно-комунікаційне забезпечення – це забезпечення громадян фактичними даними про суспільно-значущі явища та процеси, створення автоматизованих систем, що акумулюють різноманітну інформацію, або ж використання інформації для конкретної професійної або іншої діяльності.

Інформаційно-комунікаційне забезпечення у діяльності та управлінні закладом вищої освіти – це створення інфраструктури та запровадження технологічних засобів, які забезпечують максимальний рівень доступності та ефективності процесу навчання, досліджень та адміністрування. ІКЗ у роботі та управлінні ЗВО не можливе без застосування сучасного комп'ютерного обладнання, пристроїв та засобів для зберігання, обробки та передачі інформації, а також новітнього програмного забезпечення.

Належне інформаційно-комунікаційне забезпечення у роботі закладу вищої освіти дозволить: підвищити престижність ЗВО як із боку потенційних роботодавців для випускників вишу, так і з боку батьків, студентів та абітурієнтів; покращити рівень дисципліни серед студентів, викладачів та управлінського апарату, здійснювати контроль прийнятих рішень, підвищити успішність та рівень отриманих знань серед студентів, а також раціоналізувати організаційну структуру освітнього закладу (встановлення взаємозв'язків між окремими підрозділами ЗВО, розподіл між ними чітких обов'язків, прав та відповідальності).

За допомогою моделі інформаційно-комунікаційних технологій у діяльності та управлінні університетом можна сформулювати стратегію інформатизації ЗВО, оптимізувати роботу структурних підрозділів, визначити потенційні можливості впровадження інформаційно-комунікаційних технологій та покращити ефективність діяльності ЗВО

загалом, що слугуватиме основою для підвищення конкурентоспроможності університету на ринку освітніх послуг.

Тож комплексне застосування ІКТ у роботі університету розглядається у таких взаємопов'язаних аспектах: застосування інформаційних технологій в освітніх процесах, у науковій та управлінській діяльності, а також задля підвищення рівня престижності та довіри до навчального закладу.

РОЗДІЛ 2

ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНОЇ СТРАТЕГІЇ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ НА ПРИКЛАДІ ЗНУ ТА ДДУВС

Запорізький національний університет (ЗНУ) – відомий та престижний заклад вищої освіти в Україні, який продовжує найкращі традиції у навчанні та вихованні, що тісно пов'язані зі славним минулим Запорізького краю, його багатою історією. Університет був заснований у 1930 році як педагогічний інститут, а в 1971 році отримав статус університету.

До структури університету входять:

- математичний, фізичний, економічний, філологічний, біологічний, історичний та юридичний факультети, факультет журналістики, іноземної філології, соціології та управління, менеджменту, соціальної педагогіки та психології, а також факультет фізичного виховання;
- Криворізький факультет та економіко-гуманітарний факультет у місті Мелітополь;
- 4 коледжі – економіко-правовий, бізнесу та харчових технологій, металургійний і гідроенергетичний;
- Центр інтенсивного вивчення іноземних мов;
- Центр культури та ін. [20].

Університет та його коледжі здійснюють багатоступеневу підготовку фахівців за освітньо-кваліфікаційним рівнем «Молодший спеціаліст» за 14 спеціальностями, за освітніми ступенями «Бакалавр» (55 спеціальностей) та «Магістр» (54 спеціальності).

Підготовка кадрів вищої кваліфікації здійснюється в аспірантурі та докторантурі ЗНУ. У 2016 році за новим переліком галузей знань і спеціальностей ЗНУ отримав ліцензії на 23 спеціальності в аспірантурі та 19 – у докторантурі.

Окрім цього, у ЗНУ функціонує 7 спеціалізованих Вчених рад, із них – 3 докторські (з історичних, юридичних і педагогічних наук), та 4 – кандидатські (з фізико-математичних, економічних, філологічних та філософських наук) [20].

Університет навчає більше 15 тисяч студентів із різних куточків України та з інших країн, таких як США, Німеччина, Польща, Туреччина та ін., а також співпрацює з різними установами, включаючи інші вищі навчальні заклади в Україні та за кордоном.

ЗНУ – це завжди активний університет, що не стоїть на місці. Він постійно розвивається, посилює співпрацю з установами всього світу та намагається забезпечити високий рівень науки та освіти. Університет має багате культурне життя, розвинуту спортивну інфраструктуру та заохочує студентів до активної участі в громадських, наукових та культурних проектах.

Університет ДДУВС був заснований 16 березня 1966 року, як Дніпропетровська спеціальна середня школа міліції МВС СРСР. У 1992 році вона була реорганізована у Дніпропетровське училище міліції МВС України. 1 вересня 1997 року училище міліції було перетворене у вищий навчальний заклад – Дніпропетровський юридичний інститут МВС України. У 2001 році на базі інституту створено Юридичну академію МВС України, яку у 2005 році було реорганізовано у Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ [19].

Сьогодні ДДУВС – це вищий навчальний заклад IV-го рівня акредитації, потужний науково-навчальний комплекс Придніпровського регіону України. У 2016 році ДДУВС було визнано кращим навчальним закладом регіону в царині правознавчої науки.

ДДУВС має єдину централізовану інфраструктуру в місті Дніпро. Навчання відбувається у шестиповерховому навчально-лабораторному корпусі. Контроль за відвідуванням занять здобувачами вищої освіти здійснюється за допомогою електронної системи контролю «STOP-Net».

Навчальний заклад забезпечує усі рівні ступеневої освіти: бакалаврат, магістратуру, ад'юнктуру, докторантуру. В університеті функціонують факультети за державним замовленням і на контрактній основі, на яких здійснюється підготовка фахівців за спеціальностями «Право» та «Правоохоронна діяльність» [19].

ДДУВС ставить за мету забезпечити вищу якість освіти та підготувати фахівців не лише для роботи у національній поліції, а й для роботи у галузі цивільної безпеки, охорони здоров'я та установ кримінально-виконавчої системи України.

Під час навчання студенти ДДУВС отримують практичні уміння та навички, а також встановлюють особисті та професійні стосунки з колегами, професорсько-викладацьким складом та представниками інших галузей, що значно підвищує їх кваліфікацію та можливості для кар'єрного зростання. У ДДУВС також активно розвивається міжнародна співпраця з провідними університетами Європи та США, що дає студентам можливість брати участь у міжнародних програмах обміну та стажування.

2.1 Особливості побудови інформаційно-комунікаційної структури ЗНУ та ДДУВС: порівняльний аспект

Інформаційно-комунікаційна структура університету – це комплексна система, яка забезпечує належний рівень інформаційної та комунікативної взаємодії усіх структурних підрозділів закладу вищої освіти. Вона включає в себе програмне забезпечення, мережеві засоби, сервери, тестові та мультимедійні інструменти, бази даних, електронну пошту та інші інструменти [30, с. 75].

До складу інформаційно-комунікаційної структури університету зазвичай входять такі елементи:

1. Веб-сайт університету – це основний інструмент для представлення інформації про університет, його структуру, навчальні програми, дослідницькі досягнення та інші основні функції.

2. Електронна пошта – це інструмент комунікації між працівниками та студентами університету. На базі університету можуть створюватися електронні адреси, які можуть використовуватися для внутрішньої та зовнішньої комунікації.

3. Інформаційна система управління університетом (ІСУ) – це система, що забезпечує автоматизовану обробку даних з управління університетом, таких як студентський облік, кадрові запити, облік матеріальних активів та ін.

4. Комп'ютерна мережа – це система, що забезпечує зв'язок між різними комп'ютерами в університеті. Це дозволяє зберігати, обробляти і передавати інформацію між різними відділами та підрозділами університету.

5. Системи e-learning – це системи, що забезпечують дистанційне навчання студентів та взаємодію між викладачами та студентами через Інтернет. Вони дають можливість збільшити доступність навчання, зручність та ефективність процесу навчання.

6. Електронні бібліотеки – це сховища університетських видань, електронних книг та наукових статей. Вони надають доступ до інформації студентам та викладачам, що значно спрощує пошук та доступ до необхідної інформації. Ці елементи допомагають забезпечувати швидкий та ефективний обмін інформацією між відділами та підрозділами університету, а також забезпечують ефективний контроль та управління навчальним процесом [34, с. 398].

Окрім цього, до інформаційно-комунікаційної структури відносять управлінську ланку, навчальні відділи, відділи міжнародних зв'язків та комунікації, прес-центр та ін. Усе це у поєднанні із вищенаведеними пунктами утворює цілісну систему інформаційно-комунікаційного простору

університету, завдяки якій він ефективно функціонує та виконує свої основні завдання [36].

Основними властивостями такої структури мають бути:

- керованість користувачем;
- можливість інтеграції із системами вищого рівня (ректорат) та нижчого рівня (кафедра, приймальна комісія тощо);
- відкритість для модифікації та розширення;
- можливість роботи у мережі та підготовки даних для відповідних підрозділів ЗВО в електронній формі [37, с. 37].

Структура повинна виконувати такі функції:

- 1) облік та аналіз кадрового складу студентів та викладачів;
- 2) облік та аналіз успішності студентів за весь час навчання у ЗВО;
- 3) формування та накопичення розпоряджень та наказів;
- 4) формування та накопичення документів з організації навчального процесу (навчальні плани, навчальні доручення кафедрам, розклад занять та іспитів тощо);
- 5) облік та аналіз фінансової діяльності університету (стипендії, посібники тощо);
- 6) формування та накопичення поточної документації (довідки, екзаменаційні відомості, списки груп тощо);
- 7) контроль своєчасного формування та проходження документів;
- 8) формування груп користувачів із присвоєнням кожному користувачу певних прав доступу до інформації;
- 9) формування іміджу університету та його просування по зовнішнім каналам;
- 10) забезпечення комунікації усіх підрозділів університету [27].

Отже, розглянемо та порівняємо інформаційно-комунікаційні структури ЗНУ та ДДУВС.

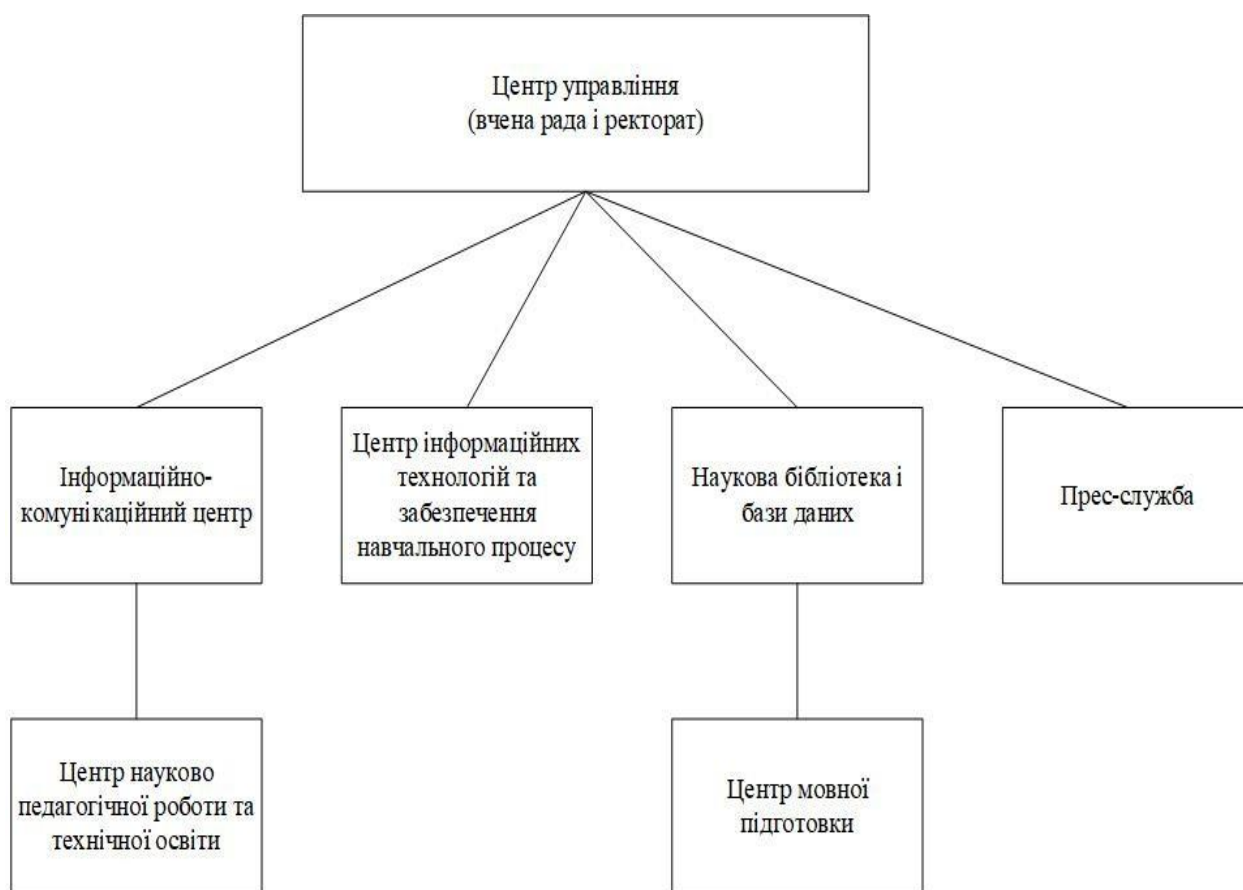

Рис. 2.1. – Інформаційно-комунікаційна структура ЗНУ [20]

Як бачимо, центром управління вищенаведеної структури є вчена рада та ректорат, до яких входять наглядова рада, науково-технічна та науково-методична ради, та проректори. Саме вони є керівною ланкою та мають контролювати роботу усіх підрозділів ЗВО.

Інформаційно-комунікаційний центр ЗНУ забезпечує функціонування інформаційної інфраструктури університету: локальних комп'ютерних мереж, Інтернет-ресурсів, телефонної мережі, відео- та аудіозапису. У свою чергу, центр інформаційних технологій і забезпечення навчального процесу забезпечує проведення електронного навчання, використання систем дистанційного навчання, створення Інтернет-ресурсів та дисциплін.

Наукова бібліотека та бази даних забезпечують студентів та викладачів науковою і технічною літературою, а також містять колекції наукометричних даних та електронних ресурсів.

Прес-служба Запорізького національного університету забезпечує зв'язок із громадськістю та інформаційну підтримку діяльності університету.

У прес-службі працюють журналісти, відповідальні за збір інформації, розробку та публікацію прес-релізів та інформаційних матеріалів у ЗМІ та на офіційних сайтах. Окрім цього одним із основних завдань прес-служби є просування університету (реклама).

Окремими підрозділами є центри науково-педагогічної роботи і технічного освіти та мовної підготовки, що пропонують навчання за безліччю спеціальностей (у тому числі, й здобуття технічних професій), курси англійської та інших мов, а також підготовку до міжнародних іспитів.

Ці підрозділи співпрацюють між собою, забезпечуючи ефективну роботу університету, дотримання норм та стандартів у мережі, збереження, обробку та доступність інформації. Окрім цього, вони забезпечують взаємодію між університетом та його студентами, викладачами та іншими зацікавленими сторонами.

Так само, як і в структурі ЗНУ, центром управління інформаційно-комунікаційної структури ДДУВС є ректорат та вчена рада (ректор, 4 проректори та вчений секретар). Канцелярія ж забезпечує обробку документів та інформації, їх збереження та передачу, здійснення управлінських процесів університету.

Інформаційно-комунікаційний центр забезпечує роботу інформаційної інфраструктури університету, включаючи розробку та підтримку локальної мережі, Інтернет-ресурсів, системи відеоконференцій та інших технічних засобів комунікації.

Відділ комп'ютерних технологій відповідає за підтримку та розширення комп'ютерного оснащення, встановлення та оновлення програмного забезпечення, а також забезпечує цілодобову підтримку користувачів.

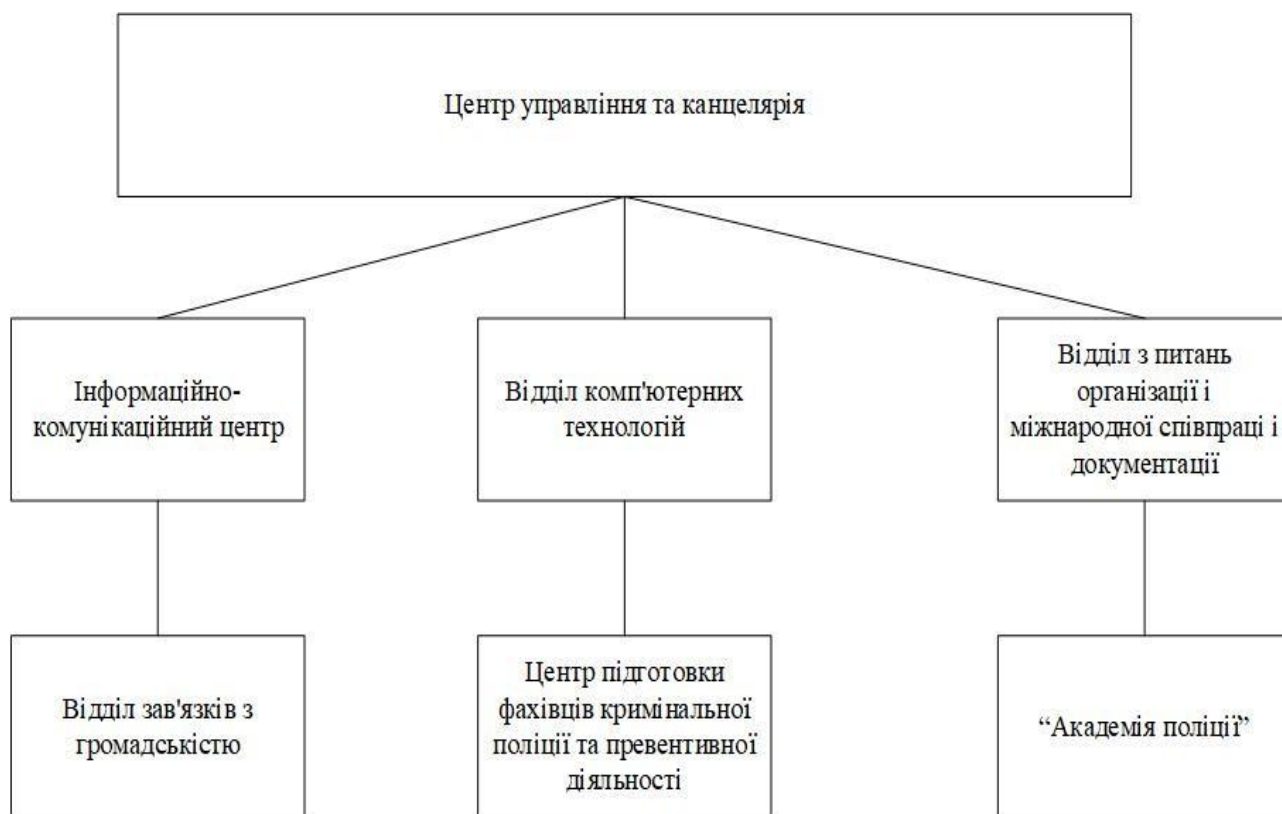

Рис. 2.2. – Інформаційно-комунікаційна структура ДДУВС [19]

Відділ з питань організації міжнародної співпраці та документації здійснює координацію міжнародної співпраці з партнерами університету, організує підготовку документів для укладення міжнародних договорів.

Подібно до прес-центру ЗНУ, у ДДУВС існує відділ зв'язків з громадськістю. Основними його завданнями є:

- упровадження гласності та відкритості інформаційної політики ДДУВС;
- оперативне висвітлення інформації для широкого загалу про заходи, що проводяться в університеті;
- налагодження співпраці з іншими університетами та установами, а також популяризація діяльності ДДУВС;
- сприяння позитивного іміджу майбутніх поліцейських;
- моніторинг громадської думки щодо діяльності ДДУВС тощо [19].

Також важливими підрозділами є центри підготовки майбутніх фахівців кримінальної поліції та превентивної діяльності, а також «Академія

поліції», які випускають висококласних спеціалістів у царині правознавчої та правознавчої науки.

Ці підрозділи забезпечують ефективну роботу університету, дотримання норм та стандартів, збереження, обробку та доступність інформації. Вони також забезпечують взаємодію між університетом та його студентами, викладачами та іншими зацікавленими сторонами, зокрема органами влади та правоохоронними органами.

Якщо порівняти організаційну структуру та процеси управління інформацією у ЗНУ та ДДУВС, то можна сказати, що ці установи мають хоч і схожі інформаційно-комунікаційні структури, проте й суттєві відмінності. ЗНУ – це вищий навчальний заклад, який належить до системи освіти України, має розвинену інформаційно-бібліотечну інфраструктуру, включаючи бібліотеку, електронні ресурси, комп'ютерні класи, систему дистанційного навчання тощо. Окрім того, на відміну від ДДУВС, ЗНУ спеціалізується на підготовці фахівців у багатьох наукових сферах, включаючи іноземні мови та технічні спеціальності.

У свою чергу, ДДУВС – це державний заклад вищої освіти, який спеціалізується на підготовці фахівців у галузі права та правоохоронної діяльності. Управління інформацією в державному закладі забезпечується за допомогою власних інформаційно-комунікаційних служб та систем. Проте, порівняно із ЗНУ, ДДУВС має дещо більш обмежені можливості для розвитку інформаційної інфраструктури, оскільки специфіка закладу передбачає концентрацію уваги на навчанні та науково-дослідній діяльності у галузі права та правоохоронної діяльності.

Підсумовуючи сказане, можна зробити висновки, що мета та завдання інформатизації охоплюють усі сфери діяльності вищого навчального закладу. Завдяки оснащенню університетів сучасними інформаційно-комунікаційними технологіями вдається істотним чином підвищити ефективність освітнього та управлінського процесів в українських закладах вищої освіти.

2.2 Сайт ЗВО як складова інтегрованого інформаційно-комунікаційного простору університету

Загальновідомим фактом є те, що ефективність будь-якої організації (у тому числі, й закладу вищої освіти) оцінюється за кількома критеріями. Проте розглядати лише економічні досягнення недостатньо, оскільки об'єктивна оцінка здійснюється завдяки комплексному аналізу діяльності організації. Тож одним із критеріїв організаційної ефективності є саме внутрішні процеси, які включають налагоджені внутрішні комунікації між відділами університету та його співробітниками. Тому поняття «комунікація» є центральним у межах цього критерію і виступає універсальною характеристикою як окремої людини, так і закладу вищої освіти загалом [23, с. 265].

Без комунікації є неможливим жоден акт взаємодії людей, тому її сфера застосування є безмежною. Недарма сучасний кваліфікований спеціаліст повинен володіти не лише професійною та інтелектуальною, а також і комунікативною компетентностями. Слід також наголосити, що організаційна культура безпосередньо пов'язана не тільки з тим, що відбувається всередині компанії, але також і з зовнішнім середовищем та, відповідно, зовнішніми комунікаціями. За участю корпоративних комунікаційних каналів споживачі, постачальники та інші учасники зовнішнього середовища отримують інформацію, яка повідомляє про те, за якими принципами та чи інша організація провадить свою діяльність та яку мету вона переслідує, тобто у споживача (товарів чи послуг, які пропонує організація) формується певне уявлення та ідеї про її корпоративну культуру, і, як наслідок, виникає бажання працювати з нею. Ця інформація може цілеспрямовано формуватися засобами реклами, службою зв'язків із громадськістю та подається у вигляді зовнішніх матеріальних аспектів життєдіяльності організації [24, с. 21].

У зв'язку з тим, що у межах існування ЗВО як незалежного соціального інституту відбувається формування особливого типу корпоративної культури, то університетські ЗМІ органічно вбудовуються безпосередньо не лише у внутрішнє середовище організації, а й у зовнішнє. Таким чином, відбувається формування стійких корпоративних зв'язків між навчальним закладом та його цільовою аудиторією, що належить до його зовнішнього середовища (абітурієнти, роботодавці та партнери, випускники тощо). Оскільки на сьогоднішній день конкуренція у сфері надання послуг за програмами вищої освіти неухильно зростає, виникає необхідність створення гідного образу того чи іншого університету на ринку освітніх послуг [29]. Саме тому університети все більше звертаються до застосування у межах своєї діяльності електронних комунікацій, оскільки вони є найбільш ефективним способом взаємодії із зовнішнім середовищем.

Для розвитку продуктивного комунікативного механізму використовується мережа Інтернет, простір котрої дозволяє створити віртуальний образ навчального закладу, тобто – його сайт. Сам сайт є не лише візитною карткою та «обличчям» університету, а й дозволяє сформувати перше враження про ЗВО та познайомитися з ним. Вміла побудова комунікацій університету із зовнішнім середовищем сприяє освіті та розвитку стійких комунікаційних відносин із цільовою аудиторією, а також формуванню його ефективного комунікаційного образу [6, с. 36].

На сьогоднішній день неможливо уявити собі університет без власного сайту. І якщо, наприклад, буквально років 10 – 15 назад веб-ресурс виконував функцію презентації ЗВО, то сьогодні він став актуальним інструментом освітньої, наукової та економічної діяльності у вищій школі [11].

Загалом, веб-сайтом називають сукупність у базах даних інформації та інформаційних технологій, а також технічних засобів, що забезпечують її обробку [33, с. 103]. К. Костира веб-сайтом університету називає офіційну онлайн-платформу, яка представляє університет і надає користувачам доступ до різноманітної інформації та послуг [15, с. 2].

Таким чином, веб-сайт – це набір пов'язаних між собою веб-сторінок, які знаходяться на сервері та доступні в Інтернеті за допомогою спеціальної адреси (URL). Веб-сайт може бути створений для різних цілей, включаючи представлення компанії або організації (у нашому випадку – університету), демонстрації продуктів та послуг, надання інформації, створення форумів для обговорення певних тем тощо.

Веб-сайт зазвичай містить текст, зображення, графіку та інші мультимедіа-елементи, які сприяють взаємодії із користувачами (наприклад, кнопки для переходу між сторінками, форми для заповнення, пошукові поля тощо).

Для створення веб-сайту необхідно мати доменне ім'я та веб-хостинг, на якому розміщується веб-сайт. Розробка веб-сайту може здійснюватися за допомогою різних програмних засобів та мов програмування, таких як HTML, CSS, JavaScript, PHP тощо [34].

Веб-сайти можуть мати різний дизайн та функціонал, залежно від їх призначення та задач, які вони мають виконувати. Деякі веб-сайти можуть бути простими та складатися всього з декількох сторінок, тоді як інші можуть бути дуже обширними та мати сотні сторінок і функціонал для взаємодії із користувачем, та можуть розроблятися протягом тривалого періоду часу [1, с. 344].

Професійні розробники електронних ресурсів пропонують такі класифікації веб-сайтів:

- сайт-візитівка – це сайт, що складається із декількох сторінок, що містять загальну інформацію про певну організацію. Ця категорія сайтів існує для ознайомлення відвідувачів про те, чим саме займається організація, де вона розташована та як можна зв'язатися із її представниками;

- презентаційний сайт – цей вид сайту фактично нічим не відрізняється від сайту-візитівки, проте тут набагато більше уваги приділяється дизайну: гарна презентація товару чи послуги,

використовуються якісні фотоматеріали, оригінальні графічні рішення, флеш-анімація та інтерактивні елементи;

– представницький сайт – вирішує базові завдання сайту-візитівки, проте включає більше даних. Подібний сайт може містити анкети та форму зворотного зв'язку, опитувальник, а також бути розрахований на багатоцільову аудиторію;

– інформаційний портал – це сайт, який представляє собою електронний каталог інформації, що представлена у каталогах і таблицях;

– інтернет-магазин – дозволяє користувачам не лише детально розглянути певний товар чи послугу, але й здійснити їх покупку в режимі онлайн;

– корпоративний сайт – сайт, що зручний у роботі великих організацій (у тому числі, й для університетів). Спектр завдань, які вирішуються за допомогою такого сайту, як правило, дуже великий. Корпоративний сайт може відповідати і за представницькі, і за інформаційні функції, мати розділи, доступні лише окремій категорії користувачів, детально висвітлювати інформацію про партнерів та клієнтів тощо [5, с. 47].

Окрім цього, сайти поділяють на:

- особисті (персональні), якими володіє одна людина;
- сайти комерційних організацій;
- сайти некомерційних організацій.

За величиною та рівнем вирішуваних завдань, виділяють такі веб-сайти:

– прості, що містять небагато інформації та складаються із кількох сторінок («сайти-візитівки», домашні сторінки тощо);

– тематичні сайти – можуть бути доволі великими та широко висвітлювати будь-яке питання, надаючи користувачам інтернету, які цікавляться певною темою, можливість отримати щодо неї детальну інформацію;

– багатофункціональні сайти (портали) – містять у собі безліч різноманітної інформації та функцій; на таких сайтах можна дізнатися свіжі новини, завести поштову скриньку, вести блог тощо [11, с. 63].

За типами інформації та можливостями сайти бувають:

– ті, що надають контент (інформаційно-новинні, розважальні, сайти-бібліотеки, сайти-бази, сайти-каталоги, сайти-довідники, онлайн-енциклопедії тощо);

– сайти для онлайн-комунікації (найпопулярніші серед них – соціальні мережі);

– сайти електронної комерції (інтернет-магазини, сайти електронних платіжних систем, банків тощо);

– ті, що надають онлайн-сервіси (наприклад, онлайн-перекладачі, пошукові мережі та ін.) [11, с. 63].

Розглянемо також класифікацію веб-сайтів, що міститься в Інтернет-енциклопедії Вікіпедія. Так, за доступністю сервісів автори енциклопедії виділяють:

– відкриті сайти – всі послуги повністю доступні для будь-яких відвідувачів;

– напіввідкриті сайти – для доступу необхідно зареєструватися (зазвичай безкоштовно);

– закриті – повністю закриті службові сайти організацій (зокрема корпоративні сайти), особисті сайти приватних осіб. Такі веб-сайти доступні лише для вузького кола людей. Доступ для нових користувачів зазвичай надається через запрошення.

За фізичним розташуванням:

– зовнішні сайти Інтернету;

– локальні сайти – доступні лише в межах локальної мережі. Це можуть як корпоративні сайти організацій, так і сайти приватних осіб у локальній мережі провайдера [15, с. 7].

Особливу позицію серед веб-сайтів займає корпоративний сайт. Існування корпоративного сайту характеризує організацію з професійної точки зору, а також є характеристикою успішності ведення діяльності та підвищення конкурентоспроможності університету на ринку освітніх послуг. Справді, за допомогою сайту часто можна посилити популярність ЗВО так, що він дійсно стає відомими серед широких мас. Більш того, як ми вже говорили, корпоративний сайт сприяє формуванню корпоративної культури та підтримує престиж університету на гідному рівні. За допомогою корпоративного веб-сайту можна вирішити велику кількість актуальних завдань, що призведе до успішного розвитку та функціонування закладу вищої освіти [14].

Оскільки університет є особливим простором, а навчання в ньому є одним із найважливіших етапів життя людини, вкрай необхідно підтримувати дух університетської атмосфери в абітурієнтів і студентів. Саме тут і є актуальним корпоративний сайт та його можливості. Будучи моделлю ЗВО у віртуальному просторі, він стає інструментом для:

- презентації та просування університету;
- виконання завдань інформування, формування інтересу до закладу вищої освіти;
- створення позитивного іміджу університету;
- оптимізації комунікацій на всіх рівнях;
- розвитку корпоративної культури ЗВО;
- проведення маркетингових досліджень [33, с 105].

Загалом, веб-сайт університету включає в себе:

1. Інформацію про університет: веб-сайт надає загальну інформацію про університет, його історію, місію, відділення, факультети, кафедри та інші ключові аспекти.

2. Інформацію про прийом студентів: сайт університету може містити інформацію про процедуру вступу, вимоги до абітурієнтів, перелік

спеціальностей, відповіді на часто задавані питання, контакти приймальної комісії тощо.

3. Навчальну інформацію: студенти та викладачі можуть знайти на сайті розклади занять, актуальні навчальні матеріали, програми курсів, розклади сесій, оголошення та іншу інформацію, пов'язану з навчанням.

4. Інформацію про наукову роботу: веб-сайт може містити інформацію про наукові досягнення університету, проекти досліджень, публікації, конференції та інші наукові події.

5. Актуальні дані про студентське життя в університеті: сайт може надавати інформацію про студентські організації, клуби, спортивні події, культурні заходи, розклади внутрішньо-університетських заходів та дані про інші активності, пов'язані зі студентським життям.

6. Контактну інформацію: веб-сайт надає контактні дані університету, включаючи адресу, телефони (ректора, проректорів, прийомної комісії, деканатів тощо), електронну пошту та форму зворотного зв'язку [40].

Аналізуючи інформаційне наповнення сайтів ЗНУ та ДДУВС, можемо побачити, що на них можна легко знайти інформацію про університет (на сайті ЗНУ у розділі «Університет», на сайті ДДУВС – у розділі «Додаткова інформація»), про умови вступу, дані про розклади та плани занять, наукову роботу, а також контактну інформацію. Про студентське життя на сайті ЗНУ доволі обширно розписано у розділі «Студентське самоврядування», тоді як на веб-сторінці ДДУВС у розділі «Додаткова інформація» лише частково описується робота студентсько-курсантської ради університету.

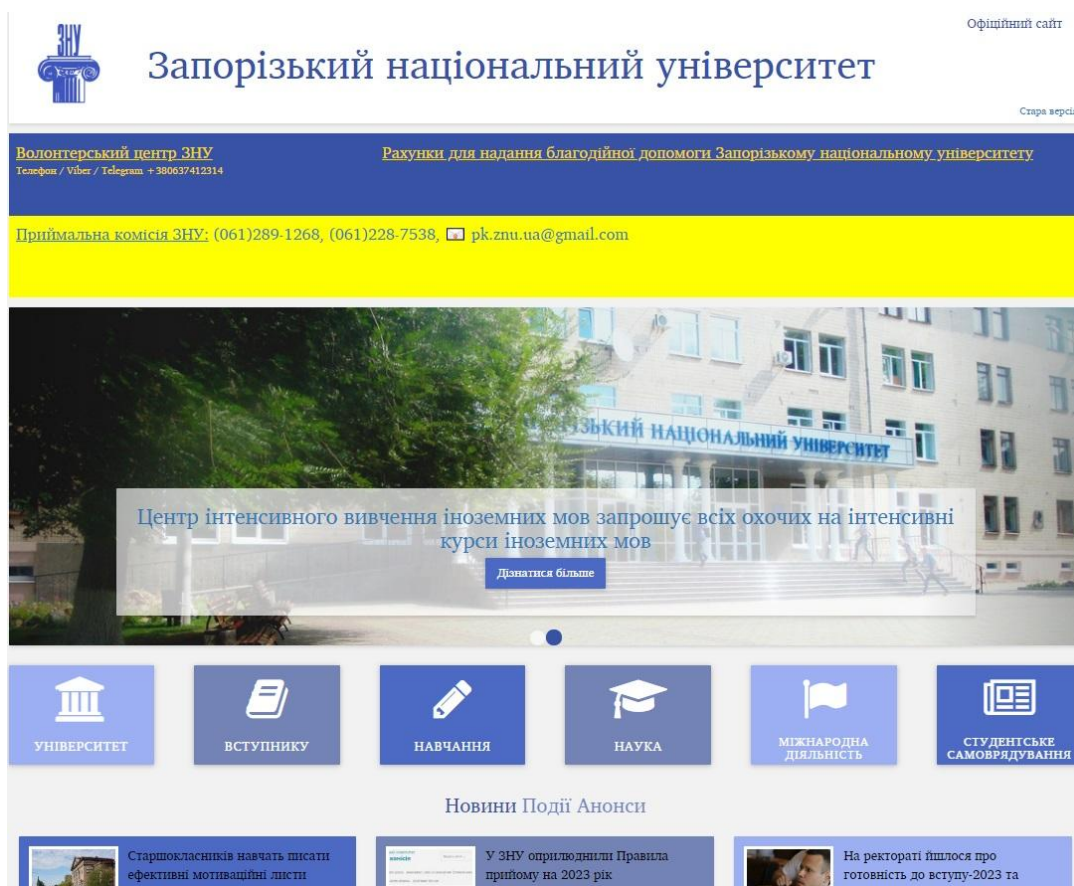

Рис. 2.3. – Офіційний веб-сайт Запорізького національного університету [20]

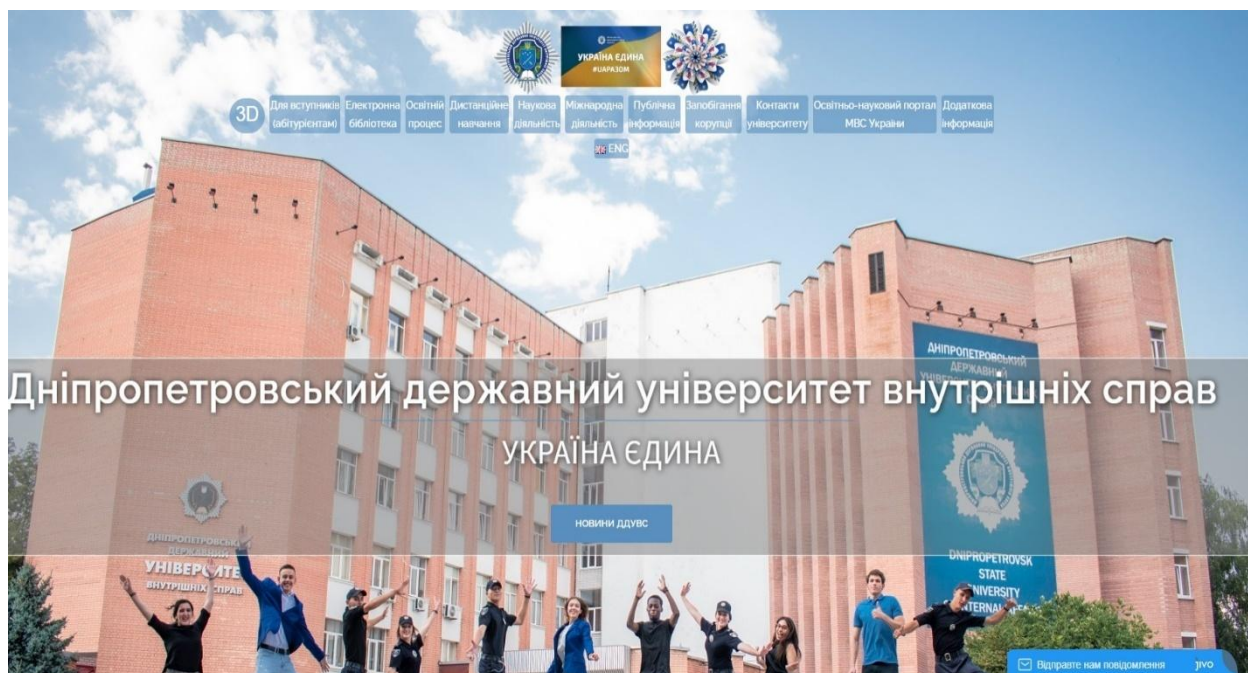

Рис. 2.4. – Офіційний веб-сайт Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ [19]

Отже, як бачимо, обидва сайти мають достатню інформаційну наповненість, і цілком детально надають дані про діяльність університетів.

Безперечно, веб-сайти університетів є найпродуктивнішим засобом інформування своєї цільової аудиторії, а також основним інструментом просування навчального закладу в інтернет-просторі. Сайти цікаві та зручні для аудиторії, їх завжди будуть відвідувати задля отримання корисної інформації. А це означає, що сайти університетів є ефективним інструментом просування освітніх послуг та соціально-гуманітарних комунікацій.

2.3 Проблеми та перспективи застосування інформаційно-комунікаційних технологій у роботі закладів вищої освіти

Інформатизація освіти, будучи невід'ємною складовою інформатизації сучасного суспільства, покликана вирішити цілий комплекс завдань, спрямованих на забезпечення здобувачів освіти якісними та доступними послугами, враховуючи як суспільні потреби, так й індивідуальні пріоритети [39, с. 105].

Аналіз сучасних досліджень проблеми модернізації вітчизняної системи вищої освіти показує, що інформатизація цієї галузі на основі впровадження нових інформаційних та комунікаційних технологій та їх інтеграції з сучасними педагогічними технологіями – це один з ключових факторів, що пріє модернізації вищої школи на всіх рівнях.

Таким чином, на сьогоднішній день застосування інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) в діяльності та управлінні університетами – це одна із основних тенденцій розвитку вищої освіти. Однак, цей процес супроводжується значною кількістю проблем, з якими стикаються заклади вищої освіти. Назвемо деякі з них:

1. Фінансові труднощі: розробка та впровадження інформаційно-комунікаційних технологій вимагає значних витрат, які не завжди можна відшкодувати за рахунок додаткових фінансових ресурсів.

2. Недостатня підготовка персоналу: використання новітніх технологій вимагає високого рівня комп'ютерної грамотності та інших навичок з боку персоналу університету.

3. Проблеми з безпекою: збільшення залежності від інформаційних технологій призводить до збільшення ризиків стосовно безпеки та конфіденційності даних.

4. Культурні та організаційні зміни: впровадження нових ІКТ може вимагати зміни в організаційних процесах університету. Нові методи роботи, зміна комунікаційних практик і взаємодії можуть викликати опір або потребу в переорієнтації персоналу та студентів.

5. Інфраструктура: недостатня або несучасна ІКТ-інфраструктура може обмежити можливості впровадження ефективних технологій. Недостатня швидкість Інтернету, застарілі сервери або програмне забезпечення можуть впливати на продуктивність та надійність систем [41, с. 252].

Взагалі, самі по собі ІКТ вимагають складної підготовки, значних початкових витрат та наукомісткої техніки. Отже, їх впровадження – справа дійсно трудомістка. Воно має починатися із виявлення та типізації управлінських завдань, створення відповідного програмного забезпечення, формування інформаційних потоків, організації системи підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації фахівців тощо.

Тож О. Співаковський та М. Вінник називають такі перспективні напрями ефективного використання інформаційно-комунікаційних технологій у практиці роботи ЗВО:

- повний перехід університетів на електронний документообіг;
- електронна обробка та аналіз інформації;
- розробка та впровадження у роботу ЗВО електронних адміністративних регламентів;
- створення на базі університетів системи масової підготовки та перепідготовки кадрів до роботи в інформаційних та комунікаційних системах нового покоління [31, с. 110].

Окрім цього, застосування ІКТ у роботі університетів може бути перспективним в таких сферах:

1. Електронна звітність. Застосування електронних засобів звітності та аналітики дозволяє ефективно відстежувати та аналізувати дані про фінансову діяльність, успішність студентів, безпеку та інші аспекти діяльності ЗВО.

2. Підтримка відділу кадрів. Інтерактивні веб-сайти та електронні розсилки університетів можуть забезпечити ефективну рекрутацію, навчання та розвиток персоналу. Використання систем автоматизованого управління кадрами дозволяє керівництву та відділу кадрів знизити трудомісткість, пов'язану із веденням журналів та документів.

3. Електронні засоби комунікації. Використання електронної пошти, месенджерів та інших електронних засобів може допомогти забезпечити ефективну і структуровану комунікацію між персоналом ЗВО, студентами, батьками та іншими учасниками навчального процесу.

4. Віртуальні тури та презентації. Використання віртуальних турів та презентацій дозволяє привернути до університету нових потенційних студентів, а також залучити широку аудиторію до нових програм, досліджень та досягнень університету.

5. Операційні системи та програмне забезпечення. Надання доступу до сучасних програм, операційних систем і технологій для студентів та персоналу ЗВО забезпечує більш швидкий та ефективний доступ до необхідної інформації [27].

Окрім цього, ІКТ дозволять значно покращити освітній процес:

1. Дистанційна освіта та відкриті онлайн-курси можуть допомогти забезпечити доступ до якісної освіти для більш широкого кола студентів.

2. Розвиток електронних бібліотек та мультимедійних ресурсів може допомогти студентам та викладачам у знаходженні якісної інформації для проведення наукових досліджень.

3. Системи автоматизованого управління та відстеження успішності студентів можуть знизити навантаження на адміністративний персонал та забезпечити більш ефективне управління освітнім процесом.

4. Організація електронних конференцій та вебінарів може збільшити ефективність комунікації між студентами, викладачами та фахівцями на різних рівнях.

5. Розробка спеціальних мобільних додатків може також бути корисною для студентів та викладачів в ефективній організації навчального процесу [3].

У цілому, варто констатувати, що застосування ІКТ може покращити ефективність управління та навчання у закладах вищої освіти, допомогти їм бути на крок вперед у сучасному глобальному освітньому середовищі та забезпечити якісну підготовку майбутніх фахівців.

Отже, інформаційно-комунікаційна структура університету – це комплексна система, яка забезпечує належний рівень інформаційної та комунікативної взаємодії усіх структурних підрозділів закладу вищої освіти. Вона включає в себе програмне забезпечення, мережеві засоби, сервери, тестові та мультимедійні інструменти, бази даних, електронну пошту та інші інструменти.

Порівнюючи організаційну структуру та процеси управління інформацією у ЗНУ та ДДУВС можна сказати, що ці установи мають хоч і схожі інформаційно-комунікаційні структури, проте й суттєві відмінності. ЗНУ – це вищий навчальний заклад, який належить до системи освіти України, має розвинену інформаційно-бібліотечну інфраструктуру, включаючи бібліотеку, електронні ресурси, комп'ютерні класи, систему дистанційного навчання тощо. Окрім того, на відміну від ДДУВС, ЗНУ спеціалізується на підготовці фахівців у безлічі наукових сфер, включаючи іноземні мови та технічні спеціальності.

У свою чергу, ДДУВС – це державний заклад вищої освіти, який спеціалізується на підготовці фахівців у галузі права та правоохоронної

діяльності. Управління інформацією в державному закладі забезпечується за допомогою власних інформаційно-комунікаційних служб та систем. Проте, порівняно із ЗНУ, ДДУВС має дещо більш обмежені можливості для розвитку інформаційної інфраструктури, оскільки специфіка закладу передбачає концентрацію уваги на навчанні та науково-дослідній діяльності у галузі права та правоохоронної діяльності.

Веб-сайт університету – це офіційна онлайн-платформа, яка представляє університет і надає користувачам доступ до різноманітної інформації та послуг. Сайт університету має включати в себе: загальну інформацію про університет; інформацію про прийом на навчання; освітню інформацію; інформацію про наукову роботу; актуальні дані про студентське життя в університеті; контактну інформацію. Проаналізувавши інформаційне наповнення сайтів ЗНУ та ДДУВС, можемо побачити, що на них можна легко знайти інформацію про університет (на сайті ЗНУ у розділі «Університет», на сайті ДДУВС – у розділі «Додаткова інформація»), про умови вступу, дані про розклади та плани занять, наукову роботу, а також контактну інформацію. Про студентське життя на сайті ЗНУ доволі обширно розписано у розділі «Студентське самоврядування», тоді як на веб-сторінці ДДУВС у розділі «Додаткова інформація» лише частково описується робота студентсько-курсантської ради університету. Тож можна зробити висновки, що обидва сайти мають достатню інформаційну наповненість, і цілком детально надають дані про діяльність університетів.

Основними проблемами щодо застосування інформаційно-комунікаційних технологій у діяльності закладів вищої освіти в Україні є такі: фінансові труднощі; недостатня кваліфікація персоналу; проблеми із безпекою та конфіденційністю даних; зміни в організаційних процесах ЗВО; недостатня ІКТ-інфраструктура. Тож перспективним може бути застосування ІКТ у таких сферах: електронна звітність; підтримка відділу кадрів; електронні засоби комунікації; віртуальні тури та презентації; операційні системи і програмне забезпечення; електронний документообіг.

ВИСНОВКИ

Отже, ми проаналізували інформаційно-комунікаційні стратегії діяльності закладу вищої освіти і дійшли висновку, що інформаційно-комунікаційна стратегія – це комплексний підхід до використання ІКТ в різних сферах діяльності, який дозволяє управляти інформацією та даними, обмінюватися ними, забезпечувати комунікацію та оптимізувати робочі процеси. Інформаційно-комунікаційна стратегія має на меті забезпечити ефективне використання ІКТ, зокрема, в управлінні, навчанні, наукових дослідженнях, комунікації та інших сферах діяльності університету.

У першому розділі нами було надано характеристику поняття «інформаційно-комунікаційне забезпечення» та визначено його роль у роботі закладу вищої освіти. Так, інформаційно-комунікаційним забезпеченням у діяльності та управлінні закладом вищої освіти називають створення інфраструктури та запровадження технологічних засобів, які забезпечують максимальний рівень доступності та ефективності процесу навчання, досліджень та адміністрування. Належне інформаційно-комунікаційне забезпечення у роботі закладу вищої освіти дозволить: підвищити престижність ЗВО як із боку потенційних роботодавців для випускників вишу, так і з боку батьків, студентів та абітурієнтів; покращити рівень дисципліни серед студентів, викладачів та управлінського апарату, здійснювати контроль прийнятих рішень, підвищити успішність та рівень отриманих знань серед студентів, а також раціоналізувати організаційну структуру освітнього закладу (встановлення взаємозв'язків між окремими підрозділами ЗВО, розподіл між ними чітких обов'язків, прав та відповідальності).

У другому підрозділі першого розділу кваліфікаційної роботи було окреслено особливості застосування інформаційно-комунікаційних технологій у діяльності та управлінні ЗВО. За допомогою моделі інформаційно-комунікаційних технологій у діяльності та управлінні

університетом можна сформувати стратегію інформатизації ЗВО, оптимізувати роботу структурних підрозділів, визначити потенційні можливості впровадження інформаційно-комунікаційних технологій та покращити ефективність діяльності ЗВО загалом, що слугуватиме основою для підвищення конкурентоспроможності університету на ринку освітніх послуг. Тож ми зробили висновки, що комплексне застосування ІКТ у роботі університету можна розглядати у таких взаємопов'язаних аспектах: застосування інформаційних технологій в освітніх процесах, у науковій та управлінській діяльності, а також задля підвищення рівня престижності та довіри до навчального закладу.

У другому розділі ми проаналізували особливості побудови інформаційно-комунікаційної структури ЗНУ та ДДУВС, що дало змогу побачити, що ці установи мають хоч і схожі інформаційно-комунікаційні структури, проте й суттєво відрізняються. ЗНУ – це вищий навчальний заклад, який належить до системи освіти України, має розвинену інформаційно-бібліотечну інфраструктуру, включаючи бібліотеку, електронні ресурси, комп'ютерні класи, систему дистанційного навчання тощо. Окрім того, на відміну від ДДУВС, ЗНУ спеціалізується на підготовці фахівців у безлічі наукових сфер, включаючи іноземні мови та технічні спеціальності. У свою чергу, ДДУВС – це державний заклад вищої освіти, який спеціалізується на підготовці фахівців у галузі права та правоохоронної діяльності. Управління інформацією в державному закладі забезпечується за допомогою власних інформаційно-комунікаційних служб та систем. Проте, порівняно із ЗНУ, ДДУВС має дещо більш обмежені можливості для розвитку інформаційної інфраструктури, оскільки специфіка закладу передбачає концентрацію уваги на навчанні та науково-дослідній діяльності у галузі права та правоохоронної діяльності.

У другому підрозділі другого розділу ми визначили поняття «веб-сайт» університету та дослідили його особливості. Так, веб-сайтом університету є офіційна онлайн-платформа, яка представляє університет і надає

користувачам доступ до різноманітної інформації та послуг. Сайт університету має включати в себе: загальну інформацію про університет; інформацію про прийом на навчання; освітню інформацію; інформацію про наукову роботу; актуальні дані про студентське життя в університеті; контактну інформацію. Проаналізувавши інформаційне наповнення сайтів ЗНУ та ДДУВС, можемо побачити, що на них можна легко знайти інформацію про університет (на сайті ЗНУ у розділі «Університет», на сайті ДДУВС – у розділі «Додаткова інформація»), про умови вступу, дані про розклади та плани занять, наукову роботу, а також контактну інформацію. Про студентське життя на сайті ЗНУ доволі обширно розписано у розділі «Студентське самоврядування», тоді як на веб-сторінці ДДУВС у розділі «Додаткова інформація» лише частково описується робота студентсько-курсантської ради університету. Тож ми зробили висновки, що обидва сайти мають достатню інформаційну наповненість, і цілком детально надають дані про діяльність університетів.

У третьому підрозділі другого розділу нами було названо основні проблеми та перспективи застосування інформаційно-комунікаційних технологій у роботі закладу вищої освіти. Основними проблемами щодо застосування інформаційно-комунікаційних технологій у діяльності закладів вищої освіти в Україні є такі: фінансові труднощі; недостатня кваліфікація персоналу; проблеми із безпекою та конфіденційністю даних; зміни в організаційних процесах ЗВО; недостатня ІКТ-інфраструктура. Тож перспективним може бути застосування ІКТ в таких сферах: електронна звітність; підтримка відділу кадрів; електронні засоби комунікації; віртуальні тури та презентації; операційні системи і програмне забезпечення; електронний документообіг.

У цілому ж, варто констатувати, що застосування ІКТ може покращити ефективність управління та навчання у закладах вищої освіти, допомогти їм бути на крок вперед у сучасному глобальному освітньому середовищі та забезпечити якісну підготовку майбутніх фахівців.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Биков В.Ю. Моделі організаційних систем відкритої освіти : монографія. Київ : Атіка, 2009. 684 с.
2. Великий тлумачний словник сучасної української мови; уклад. і голов. ред. В.Т. Бусел. Київ, Ірпінь : ВТФ «Перун», 2002. 1440 с.
3. Висоцька О. Є. Освіта для сталого розвитку : науково-методичний посібник. Дніпропетровськ : Роял Принт, 2011. 200 с.
4. Водорезова С. Р. Поняття та властивості інформації як основи інформаційного суспільства у господарсько-правовому контексті. *Адаптація до права ЄС регулювання економіки України в сучасних умовах* : зб. наук. пр. Харків, 2015. С. 107 – 112.
5. Гриценко В. Організаційні засади інформатизації вищої освіти. *Наукові записки Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка. Серія : Педагогічні науки*. 2013. Вип. 121(1). С. 45 – 50.
6. Гриценко В.Г. Шляхи інформатизації університетської освіти. *Вісник Черкаського університету. Випуск 211. Серія : педагогічні науки*. Черкаси : ЧНУ, 2011. Частина II. С. 35–39.
7. Грищенко І. М., Крахмальова Н. А. Ефективність комунікаційної діяльності вищих навчальних закладів. *Вісник Хмельницького національного університету. Серія : Економічні науки*. 2013. № 4. С. 218 – 224.
8. Гудирева О.М. Використання сучасних інформаційних технологій в освітній програмі «Intel ® Навчання для майбутнього». *Комп'ютер в школі та сім'ї*. 2006. № 5. С. 27–29.
9. Економічна енциклопедія : у трьох томах. Т.2 / Редкол. : С.В. Мочерний (відп. ред.) та ін. Київ : Видавничий центр «Академія», 2001. 848 с.
10. Закон України «Про інформацію» від 31.03.2023. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12#Text>.

11. Козлакова Г.О. Теоретичні і методичні основи застосування інформаційних технологій у вищій технічній освіті : монографія. Київ : ІЗМН, ВІПОЛ, 1997. 180 с.
12. Козяр М.М., Зачко О. Б., Рак Т. Є. Віртуальний університет : навч.-метод. посіб. Львів : Львівський державний університет безпеки життєдіяльності, 2009. 168 с.
13. Конспект лекцій з дисципліни «Соціальні комунікації в управлінні» для студентів всіх спеціальностей; уклад : К. Ю. Богомаз. Дніпродзержинськ : ДДТУ, 2016. 84 с.
14. Кормич Б. А. Інформаційне право : підруч. для студ. вищ. навч. закл. Хакрів : БуруніК, 2011. 333 с.
15. Костиря К. Д. Сайт університету як інструмент просування навчального закладу. *HumanProgress*. 2020. Вип. 4. С. 10 – 12.
16. Кушнарєнко Н. М., Удалова В. К. Наукова обробка документів : підруч. Київ : Вінар, 2003. 328 с.
17. Лозинська М.Ю. Впровадження новітніх інформаційних систем управління підприємством як умова досягнення конкурентної переваги. *Вісн. нац. ун-ту «Львівська політехніка»*. 2003. № 472. С. 282–287.
18. Ляшенко О. М. Сталий розвиток закладів вищої освіти : локальні інформаційно-комунікативні аспекти. *Вчені записки Університету «КРОК»*. 2020. №2(58). С. 97 – 102.
19. Офіційний сайт Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. URL : <https://dduvs.in.ua>.
20. Офіційний сайт Запорізького національного університету. URL : <https://www.znu.edu.ua>.
21. Парафійник Н. І. Документно-інформаційні комунікації. Харків : Нац. аерокосм.ун-т «Харк. авіац. ін.-т», 2010. Ч. I. 57 с.
22. Парафійник Н. І. Документно-інформаційні комунікації. Харків : Нац. аерокосм.ун-т «Харк. авіац. ін.-т», 2011. Ч. II. 52 с.

23. Пилипенко А. Особливості документної комунікації в сучасному світі. *Документно-інформаційні комунікації в умовах глобалізації : стан, проблеми і перспективи : матеріали II Всеукраїн. наук.-практ. Інтернет-конф.* Полтава : ПолтНТУ, 2016. С. 265 – 268.
24. Прилуцька А. Є., Карпенко О. О., Парафійник Н. І., Медведь О.В. Документаційно-інформаційне забезпечення сучасної професійної комунікації : навчальний посібник. Харків : Національний аерокосмічний університет «Харківський авіаційний інститут», 2016. 360 с.
25. Редька К. Ю. Система електронно-документальної комунікації та інтернет. *Вісник ХДАК.* 2017. Вип. 51. С. 126 – 132.
26. Седікова І. О. Інформація як ресурс управління соціально-економічними системами. *Вісник Мукачівського державного університету. Серія : Економіка та управління підприємством.* 2016. Вип. 6. С. 208 – 214.
27. Сергієнко В. П., Франчук В. М., Микитенко П. В. Використання інформаційно-комунікаційних технологій управління якістю освіти в педагогічному університеті. URL : https://vfranchuk.fi.npu.edu.ua/images/files/statty/34_Vykorystannya_IKT_VNZ.pdf.
28. Силкова Г. В. Основи інформаційно-аналітичних досліджень. Рівне : РІС КСУ, 1998. 49 с.
29. Соснін О. В., Михненко А. М., Литвинова Л. В. Комунікативна парадигма суспільного розвитку : навч. посіб. Київ : НАДУ, 2011. 220 с.
30. Співаковський О.В, Глущенко О.О., Кудас Н.А., Федорова Я.Б., Чаловська Н.М., Щедролосьєв Д.Є. Інформаційні технології в управлінні вищими навчальними закладами : методичний посібник. Херсон : Айлант, 2005. 152 с.
31. Співаковський О. В., Вінник М. О., Тарасіч Ю. Г. Побудова ІКТ інфраструктури ЗВО : проблеми та шляхи вирішення. *Інформаційні технології і засоби навчання.* 2014. № 1. С. 99 – 116.

32. Столяров Ю. Н. Соціальні комунікації : розвиток в інформаційному просторі. *Вісник ХДАК : зб. наук. пр.* Харків, 2000. Вип. 2. С. 4 – 7.
33. Фещенко А. В. Веб-сайт університету у сучасному інформаційно-комунікаційному просторі. *Гуманітарна інформатика*. 2009. Вип. 5. С. 103 – 112.
34. Фоміних Н. Ю. Сутність поняття «інформаційно-комунікаційні технології» та їх значення на сучасному етапі модернізації освіти. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах : зб. наук. пр.* / наук. ред. Сущенко Т. І. та ін. Запоріжжя, 2009. Вип. 5 (58). С. 396–400.
35. Чічановський А.А., Старіш О. Г. Інформаційні процеси в структурі світових комунікаційних систем : підручник. Київ : Грамота, 2010. 568 с.
36. Швачич Г. Г., Толстой В. В., Петречук Л. М., Івашенко Ю. С., Гуляєва О. А., Соболенко О. В. Сучасні інформаційно-комунікаційні технології : навчальний посібник. Дніпро : НМетАУ, 2017. 230 с.
37. Шелестова А. М. Перспективна модель функціонування навчальної документації в інформаційному середовищі ЗВО. *Вісник Книжкової палати*. 2012. № 9. С. 34 – 38.
38. Якимчук А. Ю., Валюх А. М. Документно-інформаційні комунікації : навч. посіб. Рівне : НУВГП, 2015. 246 с.
39. Яковенко В. Я. Інформаційні ресурси : навч. посіб. Донецьк : ДонНУ, 2005. 202 с.
40. Ярмуш О.В., Редько М. М. Інформатика і комп'ютерна техніка. Навч. посіб. Київ : Вища освіта, 2006. 359 с.
41. Ярошинська О. Створення інформаційно-комунікаційного середовища в контексті професійної підготовки майбутніх учителів початкової школи. *Людинознавчі студії. Педагогіка*. 2014. Вип. 29. С. 248 – 261.

42. Berezenko V., Sanakoieva N., Ivanyukha T. Public Relations as an Instrument for European Values' Implementation in Ukrainian Society. *European Values in Ukrainian Education : Challenges and Frontiers* : колект. моногр. / за ред. О. В. Тупахіної, К. Г. Сіріньок-Долгарьової, Р. К. Махачашвілі. / За загальною редакцією Тупахіна О., Сіріньок-Долгарьова К. Г. Львів-Торунь : Liha-Pres. 2021 С. 210 – 228.

43. Business dictionary. URL : <http://www.businessdictionary.com/definition/information.html>.

44. Nachkebiia M. Features of information and documentation management in the University. *Metters of Education and Personnel Training*. 2019. № 4. PP. 39 – 42.

45. Rogers E. M. *A History of Communication Study. A Biographical Approach*. N.Y.; London; Toronto; Sydney; Singapore, 1997. 199 p.

**Декларація академічної доброчесності
здобувача ступеня вищої освіти ЗНУ**

Я Сокол Анастасія Дмитрівна, студентка 5 курсу,
форми навчання заочної, факультету журналістики,
спеціальність «Інформаційно-комунікаційна справа», адреса електронної
пошти sokolnastya536@gmail.com,

- підтверджую, що написана мною кваліфікаційна робота на тему
«Інформаційно-комунікаційні аспекти діяльності навчального закладу»
відповідає вимогам академічної доброчесності та не містить порушень, що
визначені у ст. 42 Закону України «Про освіту», зі змістом яких
ознайомлений/ознайомлена;
- заявляю, що надана мною для перевірки електронна версія роботи є
ідентичною її друкованій версії;
- згоден/згодна на перевірку моєї роботи на відповідність критеріям
академічної доброчесності у будь-який спосіб, у тому числі за допомогою
інтернет-системи а також на архівування моєї роботи в базі даних цієї
системи.

Дата 16.05.2023 Підпис _____ А.Д.Сокол

Дата 16.05.2023 Підпис _____ Т.В. Іванюха

SUMMARY

Sokol A.D. Information and communication aspects of the educational institution. Zaporizhzhia, 2023.

The modern world has become an information world due to the widespread use of information and communication technologies, which have quickly acquired the status of mandatory attributes of professional activity of a large part of society. Trends in the development of modern society, its total informatisation motivate the expansion of the use of information technology in the educational sphere.

In the context of innovative development of a higher education institution, an important role is played by the effective use of information and communication technologies in university management, and the process of informatisation is one of the most promising areas of education development at the present stage.

The purpose of this paper is to analyse the information and communication aspects of the activities of a higher education institution.

In order to achieve the goal and objectives of the study, the following methods were used: search and processing of theoretical sources on the research problem, analysis of the construction of the information and communication structure of the university, as well as generalisation of scientific knowledge about the information and communication support of higher education institutions and management of educational institutions.

We have achieved the following results: we have considered the concept of "information and communication support"; analysed the peculiarities of building the information and communication structure of ZNU and DDUVS; studied the features of the university website.

Keywords: search, processing, information and communication support, information, higher education institution, web-site.